

Dienas tēma **“Debesskrāpis”**

Traucies augšup! Tu to vari!

Kad lifts teju bez skaņas trakā ātrumā traucas augšup un spējam vien acīm sekot paneļa pogām, kas iespīdas te pie viena, te atkal pie nākošā cipara, vēstot par tuvošanos kārtējam stāvam; kad sirds ietrīsas tiem, kam bail no augstuma, bet drosmīgajiem strauji kāpj adrenalīns un saulespinumā iemetas lampu drudzis, tad zini, ka arī tu traucies pretim kaut kam īpašam. Un tūlīt, tūlīt jau būs! Tūlīt būs tas visaugstākais stāvs! Vai kaut reizi esi piedzīvojis lampu drudzi; to saldo kņudoņu vēderā pirms izešanas uz skatuves, ko gribas sajūst vēl un vēl? Pamēģini! Mums katram ir vairāk talantu kā spējam to apjaust, tikai tie ir jāpamodina un jāceļ augšup.

Vakar pēc vakariņām nometnes dalībnieki pulcējās uz svētbrīdi

Latviešu kopienai Īrijā ir svarīgas ne tikai latviskās tradīcijas, bet arī Dieva vārds, un tā skanējums latviešu valodā. Kā katrā 3x3 nometnē, arī Newgrange, notika svētbrīdis, kuru nu jau tradicionāli pie mums vada Latvijas Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas (LELBāl) diakons Imants Miežis. Savu svētbrīža uzrunu viņš sāka ar citātu no bībeles “Iesākumā Dievs radīja debesis un” Un kā nu ne, jo mūsu nometnes šā gada tēma ir Debesis, kas tik cieši sasaucas ar garīgajām baznīcas vērtībām.

Šodien 19.15 Lielajā zālē tradicionālais Brīvais mikrofons

Kā katru gadu arī šajā 3x3 nometnē notiek Brīvais mikrofons. Dziesma, deja, dzeja, akrobātika vai jebkurš cits talants pilnībā atbilst šī pasākuma formātam. Lai mēs varētu priekšnesumus sakārtot secībā un izveidot programmu, lūdzu ziņojiet par savu uzstāšanos jau laikus. Līdz pusdienām lūdzu piesakieties pie Lāsmas.

Paziņojumi

Pirmspusdienā ir nopērkami šā gada Īrijas 3x3 krekli. Lūdzu vēršaties pie Laura vai Santas. Piegušo krekls maksā 10 eiro, bērnu izmēru krekls – 7 eiro. Steidzaties, kamēr jums vajadzīgais izmērs vēl nav izpirkts.

Atgādinājums bērnu vecākiem

Mīlie vecaki, lūdzu vēlreiz pārrunāties ar saviem bērniem, pusaudžiem, jauniešiem! 3x3 nometne mēs runājam **tikai un vienīgi latviešu valodā**. Šī nu reiz ir tā vieta, kur mums neviens to netraucē darīt un šo savu priekšrocību varam izmantot pilnībā. Atgādiniet to saviem bērniem arvien un arvien.

UZMANĪBU!!!

Atcerieties, ka ārkārtas gadījumā, ja nepieciešama medicīniskā palīdzība, aizsardzība vai glābējs, tad Īrijā ir jāzvana pa telefona numuru **999 vai 112!** Pēc savienojuma operators jums jautās, kurš no dienestiem jums nepieciešams (Ambulance/Fire/Garda). Nosauciet un vajadzīgais steigsies palīgā. **Numurs 999 un 112 savienojas arī tad, ja jums tālruņa kontā ir beigusies nauda vai ir ieslēdzies „save screen”.**

Medijpratība: kur esam un kurp ejam

Dace Melbārde par kritisko domāšanu

Ja kāds no atnākušajiem bija iedomājies, ka medijpratības lekcijas laikā gūs ieskatu par to, kā strādā žurnālisti, redaktori un citi mediju profesionāļi, tad pilnīgi veltīgi. Šoreiz pavisam cita runa un no cita, šoreiz – mediju lietotāja - skatu punkta. Pie kam nevis no kaut kāda lietotāja, bet gan pietiekoši kritiska, kas spētu izvērtēt, vai piedāvātais saturs ir ticams jeb gluži pretēji – maldinošs vai pat apzināti melīgs. Un te stāsts par to, vai tiešām visi mediji godīgi dara savu darbu, vai ievēro profesionālo ētiku un savā piedāvājumā pārstāv sabiedrībai svarīgu un patiesu informāciju. Citiem vārdiem - vai var ticēt visam, ko raksta, stāsta un rāda mediji?

Savu priekšlasījumu Dace Melbārde sāka ar pavism vienkāršu skaidrojumu, uzskatāmi parādot, kā ar vienkāršiem paņēmieniem un Photoshop programmu iespējams jebkuru bildes saturu padarīt glītu, kārdinošu un galvenais - sev vēlamu, prezentācijā rādot, piemēram, reklāmā solīto un tam pretī - reāli esošo.

Kamēr šī nepatiesā jeb puspatiesā reklāma mūs piemāna komerciāli, sliktākajā gadījuma cieš tikai mūsu naudas maki, taču ir situācijas, kurās izkropļotais atspoguļojums kropļo arī sabiedrības izpratni un attieksmi pret notikumiem un procesiem.

Savā lekcijā Dace Melbārde uzsvēra, ka mūsu šodienas mediji nebūt nav vispatiesākais notikumu vai procesu spogulis, bet gan vairāk, gan mazāk redakcionāli konstruēti stāsti, pasvītrotot to, ka informācijas “plūdu” laikā mums pret mediju saturu jābūt ļoti kritiskiem, jo varam “uzķerties” ne tikai uz viegliem meliem, bet arī plaši izvērstu un nopietnu propagandu.

Kas tad ir šī propaganda un kādi ir tās ģeopolitiskie mērķi? Tā, protams, ir cīņa par varu pasaulē un, ņemot vērā mūsu lielā kaimiņa vēlmi iekļaut Latviju savā ietekmes zonā, Krievija pat īsti necenšas slēpt savus paņēmienus un publicē vienu absurdu pēc otra. Nu, kaut vai rakstu par to, ka Latvijas Saeima ir aizliegusi reģistrēt jaundzimušos, kuriem vecāki izvēlējušies krieviskus vārdus. Mēs par to varam smīnēt, bet vienkāršais mediju lietotājs Krievijā tam tic visā nopietnībā un dusmojas uz Latviju ne pa jokam.

Kāds tam visam mērķis? Ta ir cilvēku domāšanas ietekmēšana, izmantojot informācijas telpu.

Galvenie stāsti, ko lielais kaimiņš atkārtoti arvien un arvien, ir – “Latvija ir neizdevusies valsts”, “Nato kā karaspēks mūsu valsti jau ir okupējis”, “Latvijā tiek glorificēts fašisms”. Lieki teikt, ka, izplatot šādas ziņas, tiek radīts nepareizs priekšstats par lietām kopumā, tostarp interpretēta vēsture sev vēlamā gaismā.

Vēl viens, ne mazāk svarīgs mīts, ko min Dace Melbarde, ir “Latvijā tiek diskriminētas mazākumtautības” jeb vienkāršāk - tur apspiež, pazemo un nicina nelatviešus.

Izdomātās ziņas tiek izmantotas arī biznesa nolūkos. Ar šokējosu, intriģējošu un pat kļiedzošu virsrakstu palīdzību medija īpašnieks - “biznesmenis” savāc sev simtiem sekotāju, kas savukārt ieinteresē reklāmdevējus, pārskaitot viltus medija radītājam prāvas naudas summas.

Savas lekcijas kopsavilkumā Dace Melbārde rezumēja trīs galvenās nepatieso ziņu veidošanas un izplatīšanas motivācijas: politika, biznesa, noteiktas personas popularitātes un slavas veidošanu, bet pašā lekcijas noslēgumā uzdeva retorisku jautājumu – Vai attīstoties vēl jaunākām un progresīvākām tehnoloģijām, šīs viltus ražojumu process turpinās progresēt un attīstīties?

Guna un Andris Grebji – mīlestība 250 kilometru attālumā

Mūsu šī gada rotu kalšanas un pastalu darināšanas ieviržu vadītāji Andris un Guna Grebji ir visistākais trīsreiztrīsreiznieku pāris – kopš abi satikušies 2014.gada Rucavas nometnē, tā arī tālāk pa dzīvi dodas roku rokā.

“Pirms Rucavas mēs tikai sarakstījāmies, bet pirmais randiņš notika tieši nometnē,” atminas Guna. “Toreiz biju atbildīga par trīsreiztrīsreiznieku, kuru starpā bija arī Andris, braucienu uz Irjā nometni. Epastā nosūtīju visiem dalībniekiem informāciju par biļetēm. Man atbildēja visi, vienīgi Andris ne. Rakstu vēlreiz – nav atbildes. Zvanu viņam pa telefonu – neatbild. Zvanu otrreiz – beidzot paceļ! Un saka, ka es jau varot rakstīt daudz un bieži, bet viņš jau tikai pa retam izlasa un nekad neatbildot.” “Nu kā – man taču patīk parunāties,” smejas Andris. “Ar to arī viņu “ievilku”!”

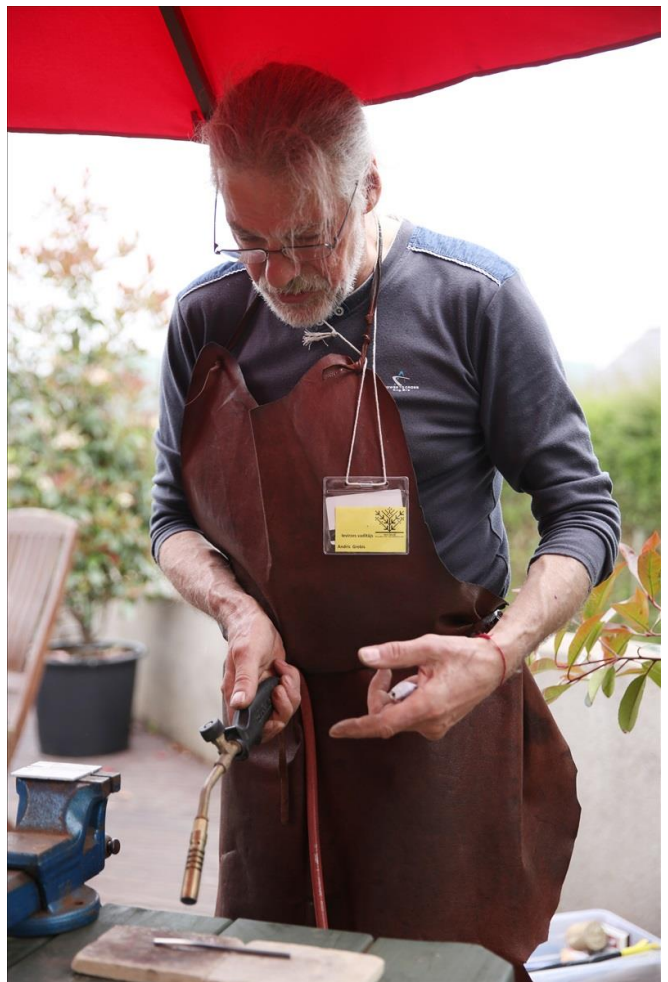

Meistars un Amatiere

Ja Andra dalība šā gada nometnē bija nolemta un apstiprināta jau laikus, tad Gunas piedalīšanos varētu saukt par laimīgu sagadīšanos, jo sākotnēji bija iecerēts, ka arī šogad pastalu darināšanas ievirzi vadīs Agrita Krieviņa, kura to darīja pērn. “Tomēr Agritai un viņas meitai pēdējā brīdī “aizgāja” projekts “Tūkstotis pastalu”, un viņām, ik pēc trīs dienām vadot pa meistarklasei, vairs nekam citam neatlika laika,” stāsta Guna. “Tāpēc, kad Sandra Bondarevska ar šo bēdu padalījās ar mani, es teicu – ja tev vajag tikai pastalas, tad es varu!” Guna pati sevi sauc par “finanšu dizaineri” - kopš kopā ar Sandru Bondarevsku 1990-to gadu vidū sākušas apgūt Eiropas fondus un dalīties ar zināšanām arī ar citiem. Bet pastalu darināšana esot, tā sacīt, amatiera līmenī. “Pirms trīsdesmit gadiem gāju uz “Daiļrades” ādas apstrādes nodarbībām, bet pastalas esmu iemācījusies darināt nometnēs pie Agritas,” atzīst Guna, kurai šī ir divdesmitā nometne. “Tagad tikai no jums - no ievirzes dalībniekiem būs atkarīgs, kā mani novērtēs, jo iepriekš 3x3 nometnēs kā vādītāja nebiju strādājusi, lai arī piedalos tajās trīs – četras reizes gadā!” Tiesa, Guna jau paspējusi pieslīpēt savu jauno ampu, organizējot dažas pastalu meistarklases Ogrē un Liepājā, un tā sagatavoties ievirzes vadībai.

Savukārt Andra darba gaitu vēsture ir raiba kā dzeņa vēders, lai arī rotu kalšana savulaik bija izvēlēta par arodu apzināti. “Esmu bijis gan teātra uzvedumu vadītājs, gan skolā mācījis darbmācību, gan apstrādājis dzintaru, tad biju Kultūras pils mākslinieks, tad Aizputes teātra scenogrāfs,” atminas Andris. “Rotu kalšana bija kā hobijs un arī “haltūra” - papildu peļņas avots. Bet tad mainījās laiki, pārējie darbi atkrita paši no sevis, un tagad šis ir palicis vienīgais.

Nu mēs ar puīšiem darām to, ko neviens cits Latvijā nedara, jo tas ir darbietilpīgs process, un citi meistari tam sen atmetuši ar roku, jo tas nav finansiāli izdevīgs. Viņi uztaisa kaut ko un sēž tirgū, bet man priekš tirgus vispār nekā nav!” “Viņam burtiski rauj no rokām ārā vēl negatavus izstrādājumus,” par vīra panākumiem viņa darba lauciņā lepnumu neslēpj Guna.

Dzīve starp Ogrī un Liepāju

Guna ir Ogres pilsētas patriote – dzimusi, augusi un joprojām darbojas dzimtajā pusē. Bet Andris ir liepājnieks - “kuršis”, kā viņš pats sevi sauc. Lai arī pāris mīja gredzenus un pērn pilnīgi oficiāli iestūrēja laulības ostā, ikdienā viņus joprojām šķir 250 kilometru attālums – tieši tik daudz ir no Andra līdz Gunas namdurvīm un tieši Guna ir tā, kas mēro šo ceļu pie vīra divreiz nedēļā. Katru piektdienu Guna dodas uz Liepāju, bet katu otrdienu caur Rīgu brauc atpakaļ! “Praktiski, es dzīvoju starp Ogrī un Liepāju,” joko Guna. “Tas taču ir baigi forši – vismaz netraucējam viens otram dzīvot!” tikpat “nopietni” piebilst Andris. “Jo lielāks attālums, jo lielāka mīlestība!” Jautāti, priekš kam vispār precējās, abi ir vienprātīgi – bez sakārtotiem papīriem dzīvot nevar. “Ja pāris dzīvo neregistrētās attiecībās, tad tas varētu liecināt par to, ka sievietei ir ļoti zems pašnovērtējums, bet vīrietim ir zema atbildības sajūta,” Gunta atminas spārnoto teicienu. “Tomēr zināms patiesības grauds tajā ir. Man ir sajūta, ka neregistrētajās attiecībās visa enerģija izkaisās, bet patiesajam pārim tā apmainās un atnāk atpakaļ. Tieši tā ir man ar Andri.”

3x3 patriotu pāri atbalsta arī pašu bērni, kuri Gunai un Andrim pa abiem ir veseli septiņi. “Gan no Andra, gan no manas puses bērni saka, ka beidzot gan māte ir pie vietas, gan tēvs ir pie vietas. Viņiem par vecākiem vairs nav jāuztraucas.”

Par sīkumiem nestrīdas

Pat tiem dalībniekiem, kuri Guna un Andri iepazīst tikai šajā nometnē, nepalika nepamanīts, ka abi sader kā cimd ar roku – abi ir ar stipriem un pat šerpiem raksturiem, un savu viedokli, kuru no citiem neslēpj. Jautāti, kā tik spēcīgas personības pārvar sadzīves strīdus, no kuriem nav paglābies neviens pāris, Andris atbild pirmais: “Viss ir ļoti vienkārši – mēs ar to ātri tiekam galā. Es ātri uzsprāgstu, dažas minūtes izbjaustos, emocija aizskrien un viss, es vairs jaunu prātu neturu, manī tā nav. Es nemāku pīt intrigas, es visu pasaku tieši un atklāti, patīk tev vai nē, bet tu pasēdi un padomā.”

“Man ir tieši tāpat – es arī ļoti ātri “uzvelkos”, neslēpj Guna. “Man nepatīk, ka runā aplinkus. Vienalga, vai patīk, vai nē – sit tieši. Es aizsvilstos, bet tad tas ātri izgaist.”

“Arī nodzīvoto gadu pieredze dod savu – tu jau zini, ko vari atļauties un ko ne,” saka rotkalis. “Nu, un ja galīgi apnīkam viens otram, tad otrdienā jau ir klāt un atkal 250 kilometri starpā!” Abi atzīst, ka nešķiež laiku un emocijas sīkumu dēļ. “Nav nemaz laika

strīdēties par sīkumiem, kas parasti posta laulības,” piebilst Guna. “Mums ir pietiekami daudz gadu, lai saprastu, ka ir jāprieccājas par to, ka blakus ir cilvēks, kas tevi saprot, nevis jākašķējas par nemazgātiem traukiem,” abi ir vienprātīgi. “Man jau nevajag sievu tikai tāpēc, lai kāds mazgātu manas zeķes,” spriež Andris. “Es to visu varu darīt pats, un arī zupu izvārīt.” Guna apstiprina, ka tā ir vistīrākā patiesība, un vīrs jau labu laiku piekopj interesantu tradīciju – reizi gadā, savā dzimšanas dienā – 24.janvārī, Andris ārā uz ugunsкура lielajā katlā vāra lašu zupu un cienā visus gribētājus. “Tā kā Andri Liepājā pazīst daudzi, tad uz zupu atnāk teju visa pilsēta – gan apsveikt, gan pamieloties - tā ir fantastiski garšīga!” smaida Guna, un, ar mīlestību paskatoties uz Andri, piebilst: “Viņš ir tas stiprais plecs, pēc kura var ilgoties jebkura sieviete un priecāties, ka viņai tāds ir.”

Kristīne Zaķe

“Saku jums godīgi, roku uz sirds liekot, goda vārds nezinu, ko es visās tajās pudelītēs esmu salējusi!” saka Baiba.

...

Vakar no rīta mazais Markus vecmammās Ingūnas rokās ierauga jauno avīzes “Trejlapis” numuru. Lasīt mazais vēl nemāk, bet pirmajā lapā viņš ierauga fotogrāfiju ar Latvijas karogu, kas nule kā uzvilks karoga mastā. “Es tur vakar biju!” viņš priecīgi iesaucas. “Jā, un tas ir Latvijas karogs, ko mēs vakar uzvilcām mastā,” Ingūna skaidro mazajam. “Opīt! Opīt! Es vakar biju Latvijā!” Markus metas šo vēsti paziņot Imantam.

...

Zīmju daudz, bet kāda tad kurai īsti ir nozīme? Kura nes veiksmi? Kura nes laimi? Kura - ilgu mūžu un kura savukārt - pārticību? Rotkalšanas pirmajā nodarbībā meitenes pēta latvju rakstu zīmes un savā starpā spraigi apspriežas, lai katra neklūdīgi savā rotā iekaltu to, kas katrai visvairadzīgākais. Sarunas rit spraigi, arī par rotas lietderīgumu.

- Varbūt uz šīm zīmēm varētu paskatīties, teiksim, izejot no tā, kāda kuram profesija?
- Vai ne, manuprāt, pat armijas vīriem ir kaut kādas... nu... tādas kā atpazīstamības zīmes un policistiem taču arī ir.
- Policisti pie jostas nēsā vienīgi no metāla izkaltus roku dzelžus.
- Kāpēc tos nevarētu izdaiļot ar rakstiem un zīmēm?
- Var un pat vajag! Viena no zīmēm noteikti varētu būt brīvības simbols Auseklītis.

Mūsu foršie 3x3 bērni!

Laika apstākļu analīze

Solot no rīta lietu, sinoptiķi vakar mazliet kļūdījās, jo lietus vietā bija tikai bieža rīta migla un labi ja noplēja tikai trīs pils. Šodien prognozētāji nokrišņus nesola... kaut nu viņi atkal nebūtu kļūdījušies!

Pirmo reizi Īrijas 3x3 nometnes sponsors ir lielveikals LIDL

Kamēr Latvijā vēl tikai kļīst runas par to, ka Vācijas zemo cenu LIDL veikalu ķēde tur varētu ienākt un izvērsties, Īrijā tā darbojas jau gadiem, un te dzīvojošajiem latviešiem tā ir labi pazīstama un iecienīta. Veikalā LIDL latvieši ne tikai iepērkas, bet arī strādā gan kā pārdevēji, gan kā maiņu vadītāji, gan arī vēl augstākos un atbildīgākos amatos.

Vienu no LIDL ķēdes lielveikaliem Īrijā vada latviešu puisis vārdā Kristaps Pumpurs. Viņa pakļautībā te strādā vairāk kā divdesmit darbinieku, un uzticēto atbildību viņš pilnībā attaisno. Kristapa vadītais veikals atrodas pilsētā Dundalkā, apmēram stundas braucienā uz ziemeļiem no Dublīnas.

Šogad pirmo reizi kā sponsoru 3x3 nometnei uzrunājām tieši šī lielveikala vadītāju. Lieki sacīt, ka ģīriem būtu grūti paskaidrot, ko nozīmē diasporas 3x3 nometne, un cik nozīmīga tā ir latviešu kopienai Īrijā. Kristapam gari un plaši to skaidrot nevajadzēja, viņš atsaucās uzreiz, jo pats ir bijis Īrijas 3x3 dalībnieks.

Mūsu nometne nebūt nav vienģgais sabiedrisko aktivitāšu projekts, ko atbalsta Dundalkas LIDL, taču tas ir pirmais, ko ar lielveikalu ķēdes atbalstu īsteno latviešu kopiena Īrijā.

Paldies Kristapam un LIDL!

Portālā Baltic-Ireland pavisam drģz bģs 100 raksti par 3x3

Ja jums interesē, kas ir 3x3 Īrijā, cik un kur nometnes notikuģas, kad un kā tur gģjis, kas ciemoģies no Latvijas un citām valstģim, kādas bijuģas ievirzes un vēl daudz un daģādi citi smalkumi, tad vieglākais veids, kā to uzzināt, ir - atvērt Īrijas ziņu portālu www.baltic-ireland.ie un meklģtģjā ierakstģt "3x3 nometnes". Tā jģs atradģsiet ne tikai rakstus, bet arī milzum daudz fotogrģfģju.

Lģdz šodienai portģls par 3x3 nometnģm ir uzrakstģģjis **90 (!)** rakstus. Piekritģsiet, ka cipars ir diezgan iespaidģgs, un pavisam droģi varģtu bģt, ka šā gada laikā uztaps vēl vairģki raksti un kopģjais publikģciju skaits tad varģtu stipri tuvojies apaģajam ciparam 100.

Portģls www.baltic-ireland.ie nav tikai informģcijas sniedzģjs par 3x3 norisģm Īrijā, bet arī mģsu sieta galvenais informatģvais atbalstģtģjs. Pateicoties portģlam, mģs ik gadus izziģojam pieteģkģanos nometnei; tur iespģjams apskatģt 3x3 nometnes programmu; uzzinģt, kas nometni vadģs un pat lejuplģdģt pieteģkuma veidlapu, bet pirmģ reportģģģa par šā gada Īrijas 3x3 jau tagad ir lasģma Baltic-Ireland sleģģs.

Tģpat kā citus gadus, arī šoreiz nometnģ ik dienas Ćakli strģdģ portģla ziņu un foto korespondente Laima Ozola.

Sarp citu, pirmais raksts par šā gada nometnes atklģģšanu jau ir publicģts, bet uz "Treģlappģ" iznģkģšanas brģdi top arī nģkoģģais.

LATVIEģU KULTģRAS FONDS ĪRIJģ
LATVIAN CULTURE FOUNDATION IN IRELAND

Kultģras ministriģja

ģrģlietu ministriģja

„Treģlapis” redakcijā jģs gaida: Sandra Bondarevģska, Kristģne Zaģe, Daira Lģce, Inguna Mģze, Lauris Karpovģ Ziemelis. Par avģzes ārģģtata korespondentu var kģģt ikviens no jģms, kas raksta, zģmģ, fotogrģfģ un to visu iesniedz nometnes Info centrģ.

Tipogrģfģjas vadģtģģa arģien ir Baiba Kalniņa un viņa tipogrģfģģjā ir sastopama tikai pa naktģim, toties viņa tur strģdģ katru naktģ. Saudzģģsim Baibu!

Tipogrģfģģja šogad atrodas Info centrģ jeb mazģģjā virtuvģģtģ viesu nama pirmģģjā stģvģ un sģk darboties ap pusnaktģ. Mģģģ gaidģģti!